

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ APARE DUMINECA ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Prețul abonamentului:
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane
" " " " " " pe 1/2 de an 5 cor.
" România și străinătate pe an 14 frc.
" " " " " " pe an 7 "

Manuscrisele se adresează redacției
„Foaia Diecezană” iar banii de prenumăra-
țiune și inserțiuni administrației „Tipo-
grafia și Librăria diecezană” în Caransebeș
Telefon Nr. 30.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse,
edict etc. publicate de 3 ori, dacă conțin
până la 150 de cuvinte 7-50 cor., până la 200
de cuvinte 10 cor., de aci în sus 12 cor

† Gheorghe Coșbuc

Ah, lasă-mă, să-mi plâng puțin
durerea mea. Iov. 10, 20.

„Joi în 9 Mai n. după amiază la ora 1 1/2 a încetat din viață Gheorghe Coșbuc”. Câtă durere cuprinde în sine această știre scurtă! Vestea, că „badea Gheorghe” al nostru nu mai trăiește, ne-a cutremurat sufletul. Inima ni-se frânge în spasmuri chinute sub povara durerii covârșitoare. Am pierdut în veșnicie cel mai prețios mărghitar al literaturii noastre. Am pierdut o mândrie a neamului, expresiunea cea mai elocventă a geniului românesc.

În timpurile acestea atât de grele, cu atâtea frământări chaotice și sterile, când se dau jertfele cele mai dezastruoase, dar din cari totuș se strecură atât de puțină credință, speranță și dragoste creștinească, ne cădea nespuse de bine să știm, că mai trăiește marele nostru poet, trăiește și cu inima lui duiosă simte durerile noastre, țese împreună cu noi visul de aur al vremilor de mai bine. Țineam la el cu dragoste, pentru că oamenii în vremuri de dezastră se leagă cu o îndârjire nespuse de o persoană îndrumătoare, care are autoritatea unui apostol. Omenirea are credință nezdruncinată în oamenii săi mari și credința aceasta nu se poate stârpi din ei, până când știu, că există astfel de oameni.

Și în mijlocul atâtor zguduiri, cari de ne-ar fi frământat și stors toate măruntaiele puterilor noastre, noi totuș nu ne-am fi putut pierde speranța în zările senine: pentru că ne trăiam zilele dimpreună cu ființa, despre a cărei autoritate profetică eram convingși, trăiam cu o persoană, care își avea numele legat de cea mai minunată pagină a istoriei noastre literare.

Acum Gheorghe Coșbuc nu mai e între cei vii.

Ne-am înflorat de vestea morții sale, și nu

credeam, că se poate așa ceva. Cu moartea lui ni-s'a adaugat cu un număr mai mulț la șireagul celor ce ne sunt de jeliți, ne-a săpat mai adânc rănilor din suflet, dureri exprimate atât de sfâșietor de duios de el însuș:

„N'ai glas de vifor să jălești,
N'ai mâni de fier, ca fier să frângi,
N'ai mări de lacrimi, mări să plângi,
Nu ești de foc, la piept să-l strângi,
Să-l încălzești”.

Nu a reposat ca tinăr, dar nici nu era înaintat în vârstă. Era de 52 ani. Putea să ni-l păstreze Ceriul pe mai multă vreme. Vremurile de prefacere de acum încă nu și-au aflat talmaciul iscusit să-le interpreteze. Azi, când orice vieță ni-e atât de scumpă, și când se micșorează văzând cu ochii șirul celor ce muncesc cu dragoste, azi ni-e îndoit de scumpă această pierdere.

Operele lui Coșbuc dela aceste zile zile se socotesc ca încheiate. O lume întreagă a închis înrânsele: lumea sufletească a poporului său, descrisă într'o limbă fermecătoare, la gradul căreia nu se va ridica graiul nostru decât în viitor.

Și a împlinit cu noroc destinul său exprimat în poezia Poetul: „Sunt inimă în inima neamului meu”. Și a putut să și fie așa. Poeții mari sunt firile alese ale neamului, reprezentanții cei mai aleși, mândria și crescătorii lui: în ei se reflectează tot ce e mai nobil și frumos din respectivul neam în modul cel mai ideal. Ei sunt jertfele cele mai scumpe, cari își închină sufletul pentru ai lor. Și această cădere li-e toată mângâierea și rostul, căci zice însuș:

„E tragedie înălțătoare,
Când biruiți luptăci mor.” (Lupta vieții.)

Gheorghe Coșbuc a pășit tocmai într'o vreme de criză în literatura noastră. Eminescu ridicase poezia română la rangul ei de o putere covârșitoare sufletească și forță artistică totodată; — și când el n'a mai putut fi urmărit de curentul ivit în urma lui s'a ivit Coșbuc să-i mântuie opera de prăbușire, să o întărească și să o ridice la apogeu.

Și-a făcut izbânda ca „poetul țărânimii“ și a rămas credincios până în sfârșit doctrinei lui. Literatura cultă numai din graiul popular se poate adăpa, căci dacă nu se întărește din el, își pierde pământul de sub picioare. Limba literară trebuie să se întoarcă la popor decâteori se istovește, ca vechiul Anteu, ce își redobândi puterile decâteori atingea pământul.

Triumful lui Coșbuc a fost un chiot de biruință al limbii populare ridicate la pedestalul pe care era demnă să-l ocupe; și ca cea mai nimerită distincție a ei i-a dăruit „Nunta Zamfirii“. El a simțit fiorii fericirii, când și-a văzut visul cu ochii, și pătruns de farmecul muncii sale a putut să exclame cu adevărat:

„Frumos e, sfânt e să trăiești,
Când pentru ai tăi tu suflet ești!“

Dragostea de limbă și de lege, de neam și de pământ a electrizat cu o putere nemaipomenită sufletele prin vorbele lui:

„Pământul nostru-i scump și sfânt,
Căci el ni-e leagăn și mormânt,
Cu al nostru sânge-i botezat,
De-a noastre lacrimi e udat,
Sudoarea noastră l-a îngrășat.“

Sub mâna lui toate vorbele exprimate do-bândeau o vrajă deosebită. Cu arta-i minunată de mult și-a meritat numirea de măiestru iscusit. A avut și fericirea să-și vadă cu ochii nu numai triumful graiului său, ci de a simți în sine și schinteia divină, destinată oamenilor mari; schinteie care-i emancipează de marginele timpului și-i desleagă de el.

În prezent și-a și îmbinat în suflet trecutul și viitorul; în opera lui a închiegat cea mai frumoasă parte din geniul neamului său, și-a legat numele de el și va trăi cu el deodată. Azi, când cu durere nespusă trebuie să-i scriem necrologul, conștiința mângâierii ne înalță inima, căci el numai cu trupul s'a dus în mormânt, fiindcă „scumpă e înaintea Domnului moartea cuviosilor săi“ (Eccl. 423.) Cu sufletul e însă pururea între noi.

A. Contrea

Cuvântare despre război

Iubiți credincioși! Venind pe pământ cumplitul război de care nu a mai auzit și văzut lumea, mulți și-au pus întrebarea, oare dreapta judecată a lui Dumnezeu ne-a ajuns sau noi am marit răul acesta din lume, ca să ne arătăm știința, progresul pe toate terenele. Oare să fim atât de răi, că dăramăm tot ce de veacuri am făcut, că prefăcăm în ruine tot ce ori eră fala desterității minții omenești. Oare mulțimea de oameni, cari au ridicat prin orașe și sate biserici mărețe, unde se predica pacea, bunînțelegerea și iubirea de aproapele să fie

în stare să verse sângele fratelui. Oare omul făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu să nu se fi domesticit lăpădând ocara vechiului proverb, că homo homini lupus. Aceste întrebări ni-le punem azi, când ne vedem în mijlocul acestui război, în care arde focul Gheenei și unde s'aude plâns și serășnirea diavolilor.

E drept, că omenirea în știință, în tehnică, în invențiuni de tot felul a progresat frumos, dar vedem, că mai tot ce s'a făcut de veacuri, spre nimicirea oamenilor s'au făcut; iar războiul acesta este cumplit numai în urma mașinerilor de distrugere puse în practică de inventatorii înșiși. Invențiunile de tot felul au izgonit pacea dintre oameni, în loc să-i înfrățescă mai mult i-a învrăjbit, iar în cele din urmă ura dintre diferite neamuri a izbucnit în războiul acesta, care ține fără întrerupere de peste 3 ani de zile. A fost de-ajuns o schinteie, ca să ia foc întreg rotogolul pământului. Și arde necontenit, căci ura dintre oameni nu permite nimanui să aerge, să localizeze focul. Păcatele oamenilor de veacuri au grăbit ispășirea de acum. Nu există pagină în s. Scriptură unde să nu se tragă în osâznică păcatelor, să fugă de păcat, căci azi sau mâine păcatul săvârșit atrage după sine pedeapsa celui de-azi. În cuvintele s. Scripturii fost iarăși din nou explicate de pe mii de amvoane oamenilor, dar se vede că tot atât de puțini drepti au fost pe pământ ca și în Sodoma și Gomora și a trebuit să se deslanțue furtuna asta, care nimiceste orașe, cetăți prefăcându-le una cu pământul, cu locuitori cu tot. Grijele pământesti, alergarea năvălă după bunuri materiale, argintul și aurul, au făcut pe oameni să-și uite de menirea înaltă pentru care i-a creat Stăpânul lumii. Aflându-ne în mijlocul mării vijelioase strigăm binecuvântând ceriul, ca să ne scoată la liman — întocmai ca bogatul ajuns în chinurile iadului — uitându-ne ca acela, că trecutul nostru este întunec și fapte rele. Necinstim am numele bunului Dumnezeu, vătămăm pe părinții cari ne-au crescut, înconjurat-am și n'am intrat în lăcașul acela în care ne-am botezat, neascultând pe ceice esplicau acolo cuvintele adevărului, făcutu-ne-am de ocară, prin purtarea și nerușinarea noastră. Duhul întristării a cuprins lumea întreagă, căci de vârtejul acestui război mic este numărul celor neațînși. Toți se bocesc, toți doresc revenirea timpurilor pacifice de odinioară, însă fără pic de îndreptare, fără a curma șirul faptelor rele din trecut. Dela potopul lui Noe au trecut mii de ani — mulți nici nu cred să fi fost, deci a trebuit să vină potopul acesta, ca să se arate puterea Domnului, că poate să zică și să facă: Perde-voi pe om, și toate vietățile de pe fața pământului. După potop Noe a ridicat altar lui Dumnezeu drept mulțămă pentru că a scăpat în pace, și dintre noi câți sunt azi cari se roagă neîncetat, sau câți și-au propus să înalțe altar credinței, nădejzii și dragostei lui Dumnezeu după încetarea și apunerea potopului acestuia. Voivozii în vechime după câștigarea unei bătălii ridicau biserici și mănăstiri întru preamărirea lui Dumnezeu, cari și azi ne vestesc că sunt zidite din stâncă tare și néclătită a credinței către împăratul cerurilor. Noi suntem săraci și putem înalța mănăstiri și biserici, dar mare sărăcie de suflet dovedim, dacă părăsim pe cele existente și dacă iubim mai mult crâșma israilteanului decât lăcașul celui-ce a zis: „Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi“. (Mat. 11, 28.) În locul altarului făcut de Noe, închinați-vă la altarele făcute de moșii și strămoșii noștri. Cei fără copii luați la sânul vostru un orfan al neamului și v-ați câștigat comoară neperitoare în cer și binecuvântarea unui popor pe care-l scăpați dela peire. Războiul ne va aduce mai târziu și mulți săraci înaintea ușilor, schilavi lipiți pământului, nu-i alungați deșerti;

căci știți răsplata bogatului, care nu s'a uitat la săracul Lazăr. Când vi-se cere un ban pentru ajutorarea unor nenorociți prin catastrofe, ca foc, cutremure de pământ, nu strâmbați din nas, ci dați repede cât puteți; că și peste voi poate veni acelaș năcaș și aceeaș nefericire. Nu râdeți și nu bateți din palme la vederea sau auzirea unei nenorociri a aproapelui, că „in ceasul în care nu gândiți“ vă poate ajunge și pe voi o și mai mare nenorocire. Prin astfel de fapte și alte asemenea acestora putem aduce mulțămintă Tatălui ceresc, că ne-a luat în barca lui Noe și ne-a scăpat dela peire.

După furtună de regulă e timp frumos, „aerul, cerul, curat, liniște deosebită, astfel și în viața sufletească a popoarelor să se arăte aceeaș liniște, acelaș duh dă-tător de viață. Duhul lui Dumnezeu să ocupe lăcaș în pieptul fiecărui om, toți să se nizească a zidi pe ruinele trecutului un viitor nou, plin de fapte bune, căci numai astfel făcând, vom vedea întemeindu-se pe pământ împărăția lui Dumnezeu și numai atunci va fi „pe pământ pace și între oameni bunăvoire“. Amin.

Nicolae Văleanu, preot militar.

Pentru orfani

Oreșat

Preotul Ioan Miter de aci a făcut o frumoasă colectă, adunând dela preste 100 inși 328 cor. 90 fil. Suma aceasta apare și mai însemnată, considerând, că e din o parohie fostă sârbească, unde poporul a răscumpărat cu grele jertfe averea parohială dela Sârbi. Au dăruit parohul și soția sa 40 cor., Biserica 10 cor., Dușan Guga 20 cor., Miuța Samuilă 6 cor., Mirosav Stancov, Lazar Stancov,, Ioan Dobau, Sofia Almăjan câte 5 cor., Jivăn Raicu, Costa Mihailovici, Lazăr Mihailovici, Eliseu Babeș, Ștefan Ghirliu câte 10 cor. Sava Chicoș 6 cor., alții 4, 3, 2 și 1 cor. Dumnezeu să-i înfărească în toate privințele și pe acești frați reînțorși la biserica mamă.

Elevii din Vărădia

Învățătorul Ștefan Dragulescu de aci pare meșter întru aranjarea cu bun succes a producțiunilor cu elevii. Așa a încassat cu o asemenea ocazie peste 1200 cor. pentru „Crucea roșie“ cu scop atât de umanitar. Altădată a aranjat o producțiune în scopul întemeierii unui fond școlar cu rezultat asemenea splendid, trimițând și pentru orfanii noștri 300 cor. Micii elevi să crească mari și să devie valoroși membri ai bisericii spre mulțumirea și a învățătorului, care-i crește, dedându-i la jertfe pentru idealuri.

Seleuș

Fruntașa parohie, care la toate ocaziunile a ținut să steie între cele dintâi la toate acțiunile de asemenea natură, și-a făcut și pentru orfani datorința în mod laudabil. Parohul Ștefan Popa, carele de prezent administrează ambele parohii, a colectat 920 cor., premergând însuși cu exemplul frumos de 50 cor., iar soția sa preoteasa Maria Popa cu 25 cor., Au mai dăruit și alții, toți dela 10 cor. în sus. Victor Bojin învățător, Maria Cornean învățătoare, Bene Géza și soția notar, Petru Baba v. notar câte 20 cor., Mihail Pepenar inv. în pens., 10 cor., George Popa proprietar, 25 cor., Nicolae Geteianțu jude comunal, Jiva Baba sub jude comunal și epitrop, câte 20 cor., Ștefan Bojin jurat com., Dimitrie Isac epitrop, câte 10 cor., Iosif Sămăilă proprietar, Iuștit Popovici neguțător, câte 20 cor., Ioan Marina proprietar, 10 cor., Timotei Guțu proprietar. de moară, Draga Sârbu

soție de neguțător, câte 20 cor., Ioan Nica agricultor, 10 cor., Iacob Blumberg neguțător, Petru I. Oca proprietar, Iosif Pod proprietar, câte 20 cor., Andrei Ortonoga proprietari, 10 cor. Mulțumită tuturor contribuenților și colectantului. Dumnezeu să le răsplătească osteneala.

Ș T I R I

Ziua nașterii Majestății Sale reginei Zita

a serbat-o institutul nostru pedagogic în 9 Mai a. c. După săvârșirea doxologiei elevii institutului dirăpreună cu corpul profesoral, comisarul ministerial și cel consistorial și alți oaspeți s'au adunat în o sală de învățământ a institutului, unde după ezeutarea câtorva piese corale profesorul Alexandru Buțiu a rostit discursul festiv. Caracterizarea reginei noastre ca mamă, soție și apoi ca regină și ocrotitoare a instituțiunilor de binefacere din țară a fost subliniată cu aplauze din partea celor prezenți. Colecta făcută pentru „Căminul Zita“ din Ardeal asemenea a fost succasă.

Caz de moarte.

Preotul emer. Eugeniu Georgiu din comuna Cadăr, protopresbiteratul Buziașului, a încetat din viață în etate de 77 ani Sâmbătă în 5/18 a. l. c. În mormântarea i-s'a făcut Duminecă în 6/19 Mai a. c. la 3 ore p. m. prin protopopul Ioan Pepa cu asistența preoților: A. Ciocoiu din Vucova, Isaia Suru din Dubos și P. Bohariu din Șoșdea. Responsorile le-a cântat inv. Aug. Ruffu din Blajova cu alți cantori prezenți și cu copiii și cu fetele dela școală, sub conducerea inv. Alex. Lazar din Cadăr. Predica în s. biserică a ținut-o protopopul Ioan Pepa, iar la morminți a vorbit și preotul P. Bohariu. În veci pomenirea lui!

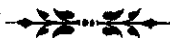
Dar. Măcelarul Carol Emmer din Caransebeș a dăruit pe seama sfintei noastre biserici din Globucraiova 100 cor. Mulțumiri marinosului donator. Epitropia parohială.

Sfintirea Clopotului din parohia Feneș.

Lipsind glasul de metal din clopotnița sf. biserici a Feneșului prin recvirarea clopotelor vechi pentru trebuințele patriei, parohienii cu greu se puteau împăca ca clopotniței să nu-i deie glas. Însă unde este voință, acolo se fac lucruri de ispravă așa și Feneșeni s'au hotărât ca fieștecare să contribuie după voință și puțință cu dinarul său, ca să se cumpere un clopot de oțel. Așa că în Dumineca mironosițelor s'a și sfintit noul clopot al parohiei într'o bucurie și mulțămire generală. Clopotul a costat 2200 cor. Această sumă s'a adunat prin contribuiri benevole dela: Familia preotului Vasile Paica, 300 cor., Familia Florea Boeriu, 200 cor., Familia Luca Ghinescu, 100 cor., Familia Nicol. Sirbu 100 cor., Familia Iosif Ostoia, 100 cor., Familia Gherman Balaci, 100 cor., Familia Iordan Belulescu, 100 cor., Familia Vichentie Popescu, 100 cor., Familia Zaharie Marincea, 100 cor., Familia Vichentie Paica, 100 cor., Familia Mih. Paica, 50 cor., Familia Ion Ostoia, 50 cor., Familia Ion Caraiman, 50 cor., Familia Vichentie Groza, 50 cor., Familia Sim. Ponoran, 50 cor., Familia Const. Lungu, 50 cor., Familia Sim. Groza, 50 cor., Familia Petru Boeriu, 50 cor., Familia Antonie Ponoran, 40 cor., Familia Erimie Marincea, 40 cor., Familia Ion Ghinescu, 34 cor. 50 fil., Familia Gligore Paica, 30 cor., Familia Dimitrie Paica 30 cor., Familia Ilie Groza, 30 cor., Familia Luca Lungu, 25 cor. 32 credincioși au contribuit câte 20, 10 cor., iar alții cu sume mai mici, cari toți vor fi induși în con-

dica parohiei, ca următorii să știe această faptă bună a părinților lor și totodată ca un document despre acea împrejurare că și clopotele, aceste obiecte sfinte au fost folosite pentru trebuințele patriei în aceste timpuri grele, ce au zguduit Europa întreagă. Iar astfel de însemnări pot servi totodată ca adevărate, că timpul trece oamenii se schimbă — dar împrejurările se pot repeta. Feneș, Dumineca mironositelor 1918. Vasile Paica, paroh.

„**Dor și Jale**” este titlul unei cărți bune, care cuprinde 21 poezii populare, scrise pentru soldații noștri de învățătorul Iosif Velceanu, și el de prezent soldat. Prețul 2 cor. plus porto postal. Se poate comanda prin „**Librăria diecezană**”.

Concurs.

Pe baza ordin. consist. dtdto 4 Decembrie 1917 Nr. 6826 B. ex 1917 se escrie concurs pentru ocuparea postului de *paroh* la parohia de clasa II-a din comuna **Vrani**, protopresbiteratul Bisericii-albe, devenit vacantă prin moartea parohului Alexandru Atneaga cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „**Foaia Diecezană**”.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială.
2. Casa parohială constatătoare din 3 chilii, culină, cămară, celariu și alte supraedificate.
3. Stola uzuată.

Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales.

Rugările de concurs instruate conform normelor din vigoare să se subștearnă Prea On. Oficiu protopresbiter al gr. or. român din Vêrșet.

Concurenții după prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual să se înfățișeze în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sf. biserică, dar nu în ziua de alegere.

Vrani la 25 Martie 1918.

Comitetul parohial

În conțelegere cu mine : *Traian Oprea*, protopresbiter.

Nr 2169 B. ex 1918.

Acest concurs se publică cu adausul, că pe baza alineatului ultim din § 29 al regulamentului pentru parohii și pe baza decisului consistorial dtdto 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053, ridicat și la valoare de conclus sinodal, cu conclusul Nr. pot. 33 ex 1914, se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială, ținută în 9 Aprilie 1918. 3—3

Consistorul diecezan

Se escrie concurs pentru ocuparea *parohiei* rămasă vacantă după preotul Pavel Penda din **Comoriște**

Redactor responsabil : **Dr Cornel Cornean**

cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „**Foaia Diecezană**”.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jugere pământ arător și livezi.
2. Un intravilan de 400 st.□
3. Venitele stolare uzitate de preotul Penda.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs, adresate comitetului parohial oficiului protopresbiter al din Bocșa-montană și a-se prezenta în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea. Se observă, că alesul va avea însuși a-se îngriji de locuință, neavând parohia casă parohială.

Andrei Puticiu

preș. com. par.

Alexa Jianu

not. com. par.

În conțelegere cu mine : *Mihail Gașpar*, protopop.

Nr. 2183 B. ex 1918.

Acest concurs se publică cu adausul, că pe baza alineatului ultim din § 29 al regulamentului pentru parohii și pe baza decisului consistorial dtdto 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053, ridicat și la valoare de conclus sinodal eparhial cu conclusul Nr. pot. 33 ex 1914, se enunță obligamentul credincioșilor de a presta birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială, ținută în 3 Aprilie 1918. 3—3

Consistorul diecezan

Pentru ocuparea postului de *capelan* pe lângă parohul Simeon Luca din **Iladia** fiind parohia de clasa a II-a pe baza decisului consistorial dtdto 10 Februarie 1918 Nr. 822 B., se publică din nou concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare cu următoarele emolumente :

1. $\frac{1}{2}$ din sesiunea parohială.
2. $\frac{1}{3}$ din salariul anual de 350 cor. ce se plătește din cassa bisericii (fondul preoțesc) titulo bir și stolă preoțească.

De cvartir are să se îngrijască alesul capelan. — Toate dările ce cad după partea sa de venit are să-le supoarte alesul capelan.

Concurenții au a-se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică din Iladia, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorié cu prealabila încuviințare din partea protopresbiterului tractual.

Concursele pentru acest post instruate conform dispozițiunilor Statutului org. și ale Regulamentului pentru parohii, sunt a-se adresa comitetului parohial și a se trimite Prea Onoratului Oficiu protopresbiter al la Vêrșet

Iladia, din ședința comitetului parohial, ținută la 25 Martie 1918. 3—3

Pavel Murgu

preș. com. par.

Matelu Milencovicu

not. com. par.

În conțelegere cu mine : *Traian Oprea*, protopresbiter.

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.